காஞ்சி

மலர் 1 இதழ் 7

சாந்தகுமாரி,
செல்வி,

உள்ளத்தில் பட்டது!

மலர் 1.] [ஆசிரியர். சி. என். அண்ணுதுரை] [இதழ் 7

நாட்டு மக்களை வாட்டி வதைத்திடும் விலை ஏற்றப் பிரச்சினை குறித்து, எதிர்க்கட்சிகள் பலவும் முன்கூட்டியே எடுத்துரைத்தன.

அந்தக் கண்டனக்குரலை ஆளுங்கட்சி தொடர்ந்து அலட்சியப்படுத்தி வந்ததுடன், எந்தக் கட்சிக்கும் தமது ஆதிக்கத்தை அகற்றிடும் வலிவு இல்லை என்ற நிலையின் காரணமாக அகம்பாவப் பேச்சிலே ஈடுபட்டது.

வேதனை நிரம்பிய மற்றோர் நிலைமை இங்கு என்ன எனில், ஆளுங்கட்சி, எதிர்க்கட்சிகளை ஏளனம் செய்வதும், எதிர்ப்புகளைத் துச்சமென்று எண்ணுவது மட்டுமல்லாமல், எதிர்க்கட்சிகளே ஒன்றை ஒன்று ஏளனம் செய்துகொண்டும், ஒன்றை மற்றொன்று ஒழித்துக்கட்ட படுகுழி வெட்டிக்கொண்டும், சில வேளைகளிலே வெட்டிய படுகுழியிலே [illegible] வீழ்ந்துபட்டும் வந்திடுவதுடன், எதிர்க்கட்சிக்குள் [illegible] மாச்சரியம் முற்றி, ஆளுங் [illegible] கிலும், மற்ற எதிர்க் கள [illegible] விபரீதமும் நடைபெற வெ [illegible]

வி [illegible]

வ [illegible] போக்கு முயற்சி என் பத் [illegible] தாகவு [illegible] சில [illegible] ஈடு [illegible]

[illegible]

பட [illegible] தும் பிற எதிர்க்கட்சியும், கி [illegible] ாக வளர்ந்திட முடியாத நிலை மப [illegible] லவும்; ஆளுங்கட்சி ஆதிக்கத்

நட [illegible] திட தமது ஆற்றலைப் பயன் கி [illegible] முறையாயிருக்க, ஒன்றை பூ [illegible] ள்வதில் ஆற்றலைச் செல வு [illegible] ளுங்கட்சியின் ஆதிக்கத்தை ஐ [illegible] மொத்தச் சக்தியைப் ஓ [illegible] பெறலாயிற்று.

எ [illegible]

[illegible] து, ஆளுங்கட்சிக்கு

அதிலும் அந்த எதிர்க்கட்சிகள் ஒன்றோடொன்று மோதிக்கொள்வது காண, ஆளுங்கட்சியின் அக மகிழ்ச்சி இரட்டிப்பு ஆவது இயல்பே.

அதைவிட மகிழ்ச்சி, எதிர்க்கட்சிகளில் ஏற்படும் மோதுதலைத் தனக்குச் சாதகமாக்கிக்கொள்வதிலே ஆளுங்கட்சிக்கு ஏற்படுகிறது.

இந்நிலையை வளரவிடக்கூடாது என்பதற்காகவும், ஆளுங்கட்சி விரித்திடும் வலையில் வீழாதிருக்க வழி கண்டாகவேண்டும் என்பதற்காகவும், நாம், கூட்டு முயற்சி, கூட்டு அணி, தேர்தல் உடன்பாடு, தேர்தல் நேசத்தொடர்பு, தொகுதி உடன்பாடு, என்று எத்தனையோ விதமான 'உறவுகளை' ஏற்படுத்திக்கொள்ள வேண்டுமென, நம்மை ஒத்த எதிர்க்கட்சிகளுக்கு எடுத்துரைத்தபோதெல்லாம், சில எதிர்க்கட்சிகள் தாம் படித்த ஏதோ பெரிய பெரிய புத்தகங்களில் இதற்கு அனுமதி இல்லை என்று பேசி, பொறுப்பைத் தட்டக் கழித்தது மட் [illegible] ற்போக்கு என்ற தத்துவங்க [illegible] து கூறிடும் ஏக போக உரி [illegible] ரனக கருதி, தேர்தல் உடன் [illegible] பாட்டினைத் திரித்துக்கூறி அது பிற் [illegible] க்கு அணி எனப்பேசி, அதற்கு எதிராக ஒரு முற் போக்கு அணி அமைத்திடுவோம் என முழக்கினர்; அமைத்தனர்; உழைத்தனர்; வீணுக்கு!!

தேர்தல் உடன்பாடுகள் தத்துவக் கேட்டினைத் தந்துவிடும் என்ற அச்சம் நியாயமான முறையில் கிளம்பிடுமேல், நாம் எவரையும் எப்போதும், தமக்கு உயிரெனத் தோன்றிடும் தத்துவத்தைக் கெடுத்துக் கொண்டு கூட்டு — தொடர்பு — உடன்பாடு—கொண்டிட, வலியுறுத்தமாட்டோம்—வலியுறுத்தினதில்லை.

ஆனல், இந்தச் சிக்கலான நிலைமையைக் கருத்தில் கொண்டு, இந்நாட்டு, தேர்தல் முறையை மாற்றி, பெறும் வாக்குகளின் அளவின்படி ஆட்சிமன்ற இடங்களைப் பெற்றிட உதவிடும் முறையை—Proportional

Representation — மேற்கொள்ள வேண்டுமென்பது குறித்து கடந்த பொதுத்தேர்தலுக்கு முன்பே வலியுறுத்தினோம்.

நாமறிந்தவரையில், இந்தத் தேர்தல் முறையை, கம்யூனிஸ்டு கட்சியும் விரும்புவதாகத் தெரிகிறது. ஆனால் இந்த முறையினை இப்போது வலியுறுத்தக் காணோம்.

இம்முறை இருந்திடுமானால் ஒவ்வொரு கட்சியும் தத்தமக்குக் கிடைத்திடும் வாக்குகளின் அளவுக்கு ஏற்ற இடங்கள் பெற்றிட வழி ஏற்படும்; எந்த எதிர்க் கட்சியும் மற்றோர் எதிர்க்கட்சி ஒழிந்தால்மட்டுமே, தான் வாழமுடியும் வளரமுடியும் என்ற நினைப்புகொண்டிடத் தேவை எழாது.

இது, எல்லா எதிர்க்கட்சிகளும் மிக அக்கறையுடன் எண்ணிப் பார்த்திடவேண்டியதோர் பிரச்சினை என்பதை வலியுறுத்திக் கூறுகிறோம்.

எதிர்க் கட்சிகள் ஒன்றோடொன்று மோதிக்கொள்ளக்கூடிய விதமான மாச்சரியம் ஏற்பட்டதனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்துக்கு எந்தவிதமான நஷ்டமும் ஏற்பட்டுவிடவில்லை. கழகம் ஈடுபட்ட முதல் பொதுத் தேர்தலின்போது, கிடைத்ததைவிட கிட்டத்தட்ட நாலுமடங்கு அதிக இடங்களும் வாக்குகளும், இரண்டாவது பொதுத் தேர்தலின்போது கிடைத்தது, இதனை நாடறியும்.

அதற்கு நேர்மாறாக மற்ற எதிர்க்கட்சிகள், முதல் பொதுத் தேர்தலின்போது பெற்றிருந்த இடத்தையும் செல்வாக்கையும் அடுத்த பொதுத் தேர்தலின்போது இழந்து விட்டிருக்கின்றன.

இது, அந்தக் கட்சிகளுக்கு எரிச்சல் மூட்டுவது; எனினும், மறுக்கொணாத உண்மை.

எனவே, நாம், தேர்தல் முறையிலே ஒரு மாற்றம் காணவேண்டும் என்று கூறுவது, நமது கழகத்திற்கு நன்மை தேடிக்கொள்ளவேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் அல்ல! பொதுவாக ஆளுகட்சியின் ஆதிக்கத்தை நீக்கிட வழி காணவேண்டும் என்ற ஆர்வத்தினாலேயே.

சிற்சில வேளைகளில் கூடிப் பணியாற்றுவதாலோ, தேடி நேசம் பெறுவதாலோ, பாவனைப் பாசம் காட்டுவதாலோ, ஆளுங்கட்சி, எந்த எதிர்க்கட்சியையும் ஆதரிக்கும் என்பதோ, நாலு நல்ல வார்த்தையாகிலும் கூறும் என்பதோ, எதிர்பார்க்கக்கூடியதல்ல. ஏமாளிகளன்றிப் பிறர் அவ்விதம் எண்ணம் கொண்டிட மாட்டார்கள்.

கழகத்தை வீழ்த்திட காங்கிரசுடன் குலவியபோது கம்யூனிஸ்டு கட்சியை, ஆளவந்தார்கள் போற்றிப் புகழ்ந்தனர்; புடம்போட்டெடுத்த தங்கம் இவர் என்றனர்; அவர்களும் மகிழ்ந்தனர் மிகுதியாய்.

எனினும் அதே கம்யூனிஸ்டு கட்சினர், விலைவாசி குறைந்திட வேண்டும் எனும் பொது நோக்குடன் 'மறியல்' செய்தபோது, ஆளுங்கட்சி செய்தது என்ன?

சட்டங்களை எவர் மீறினாலும், ஒரு சர்க்கார் அச்சம் தயைதாட்சணியமின்றித் தண்டிக்கும்; இதற்கு வாதம் எதற்கு? இதிலே விதிவிலக்கு ஏது என்பர்; அறிவோம்.

நாம்கூற முற்படுவது, கம்யூனிஸ்டுகளைத் தண்டிக்கலாமா என்பது அல்ல. மற்ற எந்த எதிர்க் கட்சியைக் காட்டிலும் கம்யூனிஸ்டு கட்சி தோளோடு தோள் நின்று தோழமை காட்டியதாயிற்றே, அதற்காகவேனும், ஒரு சிறிதளவு மதிப்பு — பரிவு வேண்டாம் — காட்டி, ஏன் இந்தக் கிளர்ச்சி? விலைகளை இறக்கிட எம்மால் முடியாதா? வழி தெரியாதா? எம்மிடம் உமக்கு நம்பிக்கை இல்லையா! ஏன் எமக்குச் சங்கடம் விளைவிக்கும் விதமாக, மறியல் கிளர்ச்சி செய்யக் கிளம்புகிறீர்? வேண்டாம்! வாருங்கள் உட்கார்ந்து பேசுவோம்! வழிகளை ஆராய்ந்து கண்டறிவோம் என்று ஆளுங் கட்சி அன்பழைப்பு விடுத்திருக்கலாமல்லவா! எத்தனை எத்தனை மாலைகள், மந்தமாருதம் நெஞ்சினில் வீசிடும் விதமான நேசத் தொடர்பு கொண்டு, இரு கட்சிகளும் இருந்தன! ஏன் அந்த நேசம், தேர்தல் வேலை முடிந்த உடன், உலர்ந்துபோகிறது! அத்தகைய நேசக்கட்சி ஒரு கிளர்ச்சி செய்ய முனைகிறது என்றால், அதற்கோர் பொறுத்தமான காரணம் இருந்தாக வேண்டும் என்ற எண்ணம் ஆளுங்கட்சிக்கு ஏற்படாத காரணம் என்ன?

எத்தனை எத்தனை மாலைகள், கழ
கட்டுவதற்காக 'கனம்களுடன் க
பொதுவேலைத் திட்டம் போட்
கொண்டு கழகத்தைத் த
னிஸ்டு கட்சி கிளர்ச்சி
நடந்தது? உருட்டு
புருவம்—காங்கிரஸ்

எனக்குக் கூ
கூறிற்று, "உன்னை
அன்னியனுக்கு நாட்
உன் திருத்தலம் எ து
என்பீர் சிலர்; பீகிங்என்பீர்
எரிகிற கொள்ளி; இதிலே
என்ற பேச்சுக்கே இடமில்

இந்தப் பேச்சைத்த
தோளில் போட்டுக்கொ
கும் அழைத்துச் செ

எதற்குக் கூ
எதனையுமே அட

ஆளுங்கட்சிக்கு விருப்பம் எழுமே தவிர, இது சந்தனம் தந்த கரம் இதை வெட்டக்கூடாது என்ற எண்ணம் எழாது. இதனை உணர்ந்திட வேண்டும் என்பதற்கே இதனை எழுதுகிறோம்.

ஓரோர் சமயம், தாமாக இடம்கொடுக்கும்போது, ஒரு எதிர்க்கட்சியைத் தூக்கி மற்றோர் எதிர்க்கட்சி மீது போட்டு மோதச்செய்வது இரு எதிர்க்கட்சிகளும் அந்தத் தாக்குதலால் வலிவிழந்து போகட்டும், அதனால் நமக்குக் கிடைத்திடும் தனி ஆதாயம் என்ற நினைப்புடனேயேயன்றி, ஒரு எதிர்க்கட்சியிடம் சுரக்கும் அன்பு காரணமாக அல்ல.

பிற எதிர்க்கட்சிகள் மீது, மோதிக்கொள்ளவும், காங்கிரசாட்சிக்குக் 'கைத்தடி' ஆகவும் தன்னை ஆக்கிக் கொண்ட கம்யூனிட்டு கட்சிக்கு, மீண்டும் கூறுகிறோம், இந்த மோதுதலால் கழகத்துக்கு எந்தவித நட்டமும் ஏற்பட்டுவிடவில்லை; மாநகராட்சி மன்றம் சான்றளிக்கிறது.

காங்கிரசின் சுபாவத்தை, ஒரு ஆளுங்கட்சி மேற்கொள்ளும் போக்கை அறிந்திடவேண்டும் கம்யூனிஸ்டுகள் என்பதற்காகவே இதனைக்கூறுகிறோம்; நையாண்டி செய்திடும் அற்ப நோக்கத்துடன் அல்ல!

எமக்குத் தெரியாதா விலை ஏற்றம்!

எம்மாலன்றி வேறு எவரால் ஆகும் விலை குறைக்க!

எதற்கெடுத்தாலும் கிளர்ச்சி செய்வது மடைமை!

...செய்தால் விலை குறையுமா!

...கட்சி, ஈராண்டுகட்கு முன்பு
...'மறியல்' நடத்தியபோது
...பாது, கம்யூனிஸ்டுகளுக்
...கிழ்ச்சிகொள்ளவில்லை;
...தன்னைச்சுடும், ஓட்
...தைத்தால் தினையா
...தரியும்; கூறி வெந்த
...த்தனம் செய்யமாட்
...ம... தரவு, இத்தகைய
..., எமது அழுத்தமான
...ய சர்க்காரின் போக்குக்குத்
...பிறர் மதித்தாலும் மதிக்க
...ரும்பினலும் வேண்டோம்
...ம் நமது பண்பினை இழங்
...தைக் கண்டித்து, அது
...மான பிரச்சினை என்
...செய்திடவும், நாட்
...ாதிகள், நாட்டினர்
...டுங்கிடவும் மேற்

கொள்ளப்பட்ட கிளர்ச்சியினை மதிக்கிறோம்; அதில் ஈடுபட்டவர்களைப் பாராட்டுகிறோம்; அவர்கள் நடத்திய கிளர்ச்சியைச் சுட்டிக்காட்டி, சமூகவிரோதிகளை மிரட்டி அடக்கிடவாகிலும் முன்வராமல், கிளர்ச்சிசெய்தோர்களைக் கேலியாகவும் கேவலமாகவும் பேசியதுடன், சிறையிலும் தள்ளியதற்காக, காங்கிரஸ் ஆட்சியாளர்களை வன்மையாகக் கண்டிக்கிறோம். அதேபோது, கிளர்ச்சி நடாத்திய எதிர்க்கட்சிகளை, இதிலிருந்தேனும் ஆளுங்கட்சியின் நோக்கம் இது, போக்கு இது என்பதனை உணர்ந்து, எதிர்கால நடவடிக்கைகளை அதற்கேற்ப அமைத்துக்கொள்வீராக! என்று கூறிக்கொள்கிறோம்.

எதிர்க்கட்சிகளுக்குள் சிண்டு முடிந்துவிடுவதன் மூலமே, ஆதிக்கத்தை நிலைநாட்டிட வழி ஏற்பட்டுவிடும் என்று ஆளுங்கட்சி மனப்பால் குடிக்கிறது. ஆளுங்கட்சியின் உண்மை வடிவத்தை, கம்யூனிஸ்டுகள் காண, ஓர் வாய்ப்பும் கிடைத்தது. விழி திறந்தால், வழி பிறக்கும்.

விலைவாசி குறைப்புக் கிளர்ச்சியை ஒடுக்க, காங்கிரஸ் அரசு மேற்கொண்ட அடக்கு முறை நடவடிக்கையை வன்மையாகக் கண்டித்து மாஸ்கோ இதழ் 'பிராவ்தா' எழுதி இருக்கிறது. சமூக விரோதிகளை அடக்கிடாமல் இருக்கும் காங்கிரஸ் அரசின் போக்கை வெட்டவெளிச்சமாக்கிக் காட்டுகிறது அந்த இதழ். அத்தகைய போக்குடைய ஆட்சியை நடாத்திவரும் காங்கிரசுடன் குலவிய 'அந்த நாட்களை'யும் இன்று 'பிராவ்தா' தந்திடும் அறிவுரையையும் எண்ணி எண்ணி, கம்யூனிஸ்டு கட்சியினர் புதுநோக்கம் பெற்றிடவேண்டும். நமது விருப்பம் அது; பெறுவதும் பெறாததும் அவர்களின் பொறுப்பு. உள்ளத்தில் பட்டதைச் சொன்னோம்.

'காஞ்சி' சந்தாவிகிதம்

ஆண்டு சந்தா	ரூ. 10—00
ஆறுமாத சந்தா	ரூ. 5—00

ஆறுமாத சந்தாவிற்குக் குறைந்து அனுப்புவதற்கில்லை.

உரிமையாளர்,
'காஞ்சி' அலுவலகம்,
சின்ன காஞ்சிபுரம்.

தம்பி

நாலும் நாலும்

நாலும் நாலும் ஏழு என்று ஒரு மாணவனும், ஒன்பது என்று மற்றோர் மாணவனும் கூறினால், அவர்கள் தலையில் குட்டி, காதைக் கிள்ளி, இப்படிப்பட்ட மர மண்டைகளுக்குப் படிப்பு சொல்லிக் கொடுக்கும் நிலைபிறந்ததே என்று ஆசிரியர் ஆயாசப்படுவார்; பெற்றோர்களோ எத்தனை கட்டை புத்தியாக இருப்பினும் ஆசிரியர் தமது பிள்ளைகளுக்கு அறிவுபிறந்திடச் செய்வார் என்று நம்பிக் கொண்டிருக்கலாம். ஆனால் நாலும் நாலும் ஏழு என்று ஒரு ஆசிரியரும், இல்லை இல்லை ஒன்பது என்று மற்றோர் ஆசிரியரும், வேறொருவர் நாலும் நாலும் ஏழா ஒன்பதா என்று தீர்மானிப்பதற்கு முன்பு 'நாலு' என்றால் எத்தனை என்பதைக் கண்டாகவேண்டும என்றும், கூறிடும் ஒரு பள்ளிக் கூடம் இருந்தால், என்னசெய்வர் பெற்றோர். என்னகதி ஆவர் மாணவர்!

எதை வேண்டுமானாலும் சொல்லிவைக்கலாம் என்று உங்கள் அண்ணாத்துரை இப்படிச் சொல்கிறானே, நாலும் நாலும் எட்டு என்பதைக்கூடச் சொல்லிக்கொடுககத் தெரியாத ஆசிரியரும் இருப்பாரா! பொறுத்தம் இருக்கிறதா அவன் பேச்சில்—பொருள் இருக்கிறதா அவன் தரும் உதாரணத்தில் என்றெல்லாம், நம்மைப் பிடிக்காதவர்கள் கூறத் துடித்திடுவர்; சொல்லிவிடு தம்பி! அவர்கட்கு, அவர்கள் சல்லடம் கட்டுமுன்பே! அப்படி ஒரு பள்ளிக்கூடம் இல்லை! ஆனால் அப்படி ஒரு பள்ளிச்கூடம் இருந்தால் எவ்வளவு வேதனை நிரம்பிய விசித்திரம் தெரியுமோ, அது தெரிகிறது ஆளுங்கட்சியான காங்கிரசில் ஒரே பிரச்சினைபற்றி வெவ்வேறு தலைவர்கள் வெளியிடும் மாறுபாடான கருத்துக்களைக் கவனிக்கும்போது.

எடுத்துக்காட்டுக்கு ஒன்று கூறுகிறேன்,

இன்று விலைகள் ஏறிவிட்டதற்குக் காரணம் உற்பத்திக் குறைவுதான்,

என்கிறார் ஒரு காங்கிரஸ் தலைவர்! பெரிய தலைவர்தான்!!

வணிகர்களின் இலாபவேட்டையால் ஏழைகள் கொடுமைப்படுத்தப்படுகிறார்கள் என்று வீரமாகப் பேசிய, உணவு அமைச்சர் சுப்பிரமணியமே,

நிரந்தரமான பரிகாரம் உணவுப் பொருள் உற்பத்தி அதிகமாவதிலேயே இருக்கிறது,

என்று பேசுகிறார்—பேசத்தலைப்பட்டிருக்கிறார்.

சே! சே! சே! விலைகள் ஏறிக்கொண்டிருப்பது உற்பத்தி பெருகாததாலா? யார் சொல்வது அப்படி! பைத்யக்காரத்தனமான பேச்சு! உற்பத்தி பெருகி இருக்கிறது. சந்தேகமே இல்லை. ஆனால் உற்பத்தியான உணவுப் பொருள் சந்தைக்கு வருவதிலே, வேண்டுமென்றே தாமதம், முறையில் குறை ஏற்பட்டு விடுகிறது—ஏற்படுத்திவிடுகிறார்கள் பண முதலைகள்—

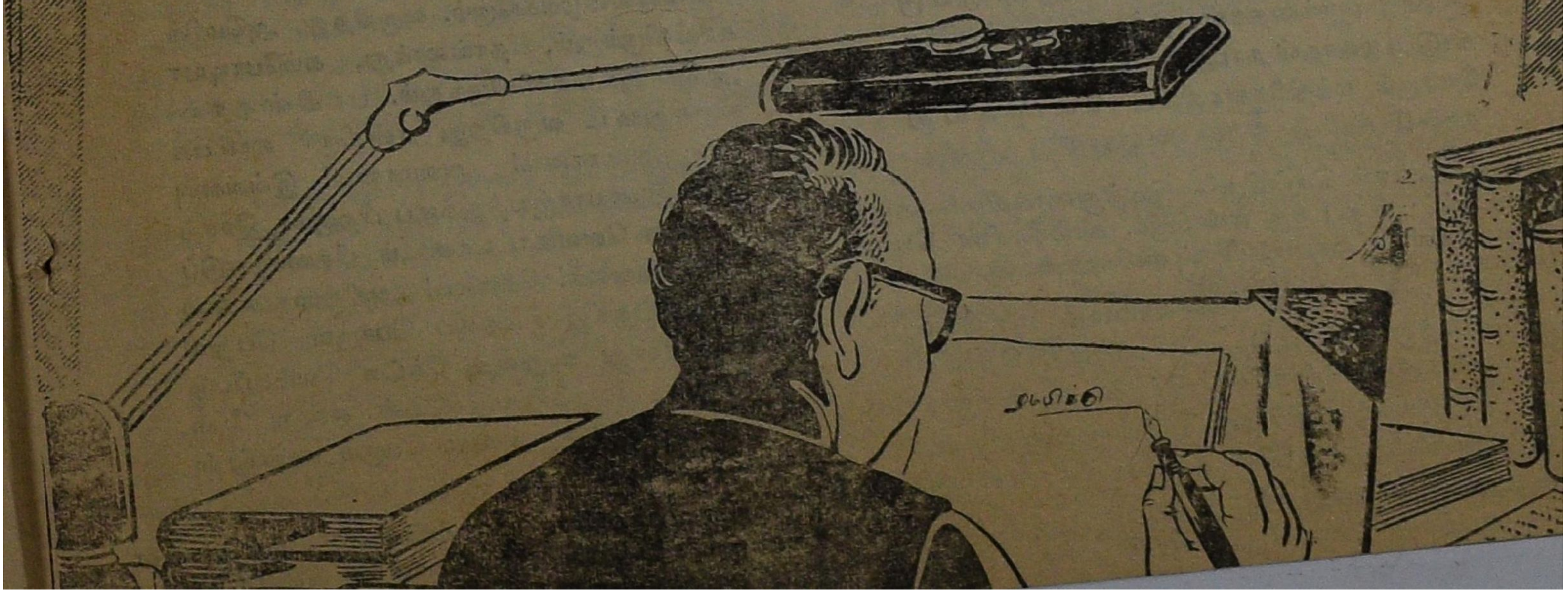

என்று பேசுகிறார் மற்றொருவர். இவரும் பெரிய காங்கிரஸ் தலைவர்—கிருஷ்ணமேனன், தம்பி! ஒரு காலத்தில் 'நேருவின் வாரிசு' என்று கொண்டாடப்பட்டு வந்தவர்—அவர் பதவி இழந்ததும் இங்கே கூட இழுத்த இழுப்புக்குச் சென்றிடும் இயல்பினர் சிலர், விருந்து வைத்து விழா நடாத்தி, இனி எமது வேலை, மீண்டும் இவரைப் பதவியில் ஏற்றி உட்காரவைத்து பக்கம் நின்று பார்த்து பரவசம் பெறுவதே! என்றுகூடப் பேசி வந்தார்களே, நினைவிலிருக்கிறதா! அதே கிருஷ்ண மேனன்தான்! அடித்துப் பேசுகிறார், உற்பத்தி குறைய வில்லை, விநியோக முறையிலேதான் கோளாறு என்று.

இத்தனை இடர்ப்பாட்டுக்கும் மூல காரணம் என்ன? அதனைக் கண்டறியாது ஏதேதோ பரிகார முறை தேடிப் பயன் என்ன? இப்போது எழுந்துள்ள பிரச்சினை, உற்பத்திக்கும் விநியோகத்துக்கும் இடையே மூண்டுவிட்ட தகராறு அல்ல. கள்ளச்சந்தை, பதுக்கல் இவைகளால் ஏற்பட்டு விட்டதல்ல இந்தக் கேடு. ஜனத்தொகை பெருகிவிட்டது. கட்டுக்கு அடங்கவில்லை. இப்போது மூண்டு விட்டுள்ள போட்டி உணவு உற்பத்திக்கும் மக்கள் உற்பத்திக்கும் இடையிலே! உணர்க! உணர்க! இந்த இரு உற்பத்திகளும் ஒன்றை ஒன்று மல்லுக்கு இழுக்கின்றன. மக்கள் உற்பத்தி வளர்ந்தபடி இருக்கிறது. நெருக்கடி அதனால்தான்! விலை ஏற்றம் அதனால்தான்!!

இவ்விதம் உருக்கமும் புள்ளி விவரமும் கலந்த உரையாற்றுகிறார் காங்கிரசில்உள்ள தலைவரொருவர்; கனைத்துக்கொண்டு, கண் சிமிட்டிக்கொண்டு எழுந்திருக்கிறார் இன்னோர் காங்கிரஸ் தலைவர்,

"குடும்பக் கட்டுப்பாடு — கருத்தடை— இதுவா பரிகாரம் இன்றைய நெருக்கடிக்கு. மதியீனம்! மதியீனம்! சோறு போட வழி தெரியாததற்காக, மக்களைக் கொன்றுவிட திட்டமிடுகிறீர்களா! கொலை பாதகமல்லவா!! குழந்தைகள் பிறவாமல் தடுத்திட வேண்டும் என்று திட்டமிடுகிறீர்களே. ஆண்டுக்கு ஆண்டு குழந்தைகள் பிறக்காவிட்டால், இந்த நாடு கிழவர்கள் நாடாகிவிடுமே! பிறகு? எல்லோரும் மந்திரிகளாகிவிட வேண்டியது தான்!!

என்று ஏளனம் செய்கிறார்—இடித்துரைக்கிறார்—கருத்தடை திட்டம் கூடாது என்கிறார், காங்கிரசின் பெருந் தலைவர்களிலே ஒருவர்; கிருஷ்ணமேனன்.

சகல ரோக நிவாரணியைக் கையிலே வைத்துக்கொண்டு, பயன்படுத்தத் தெரியாமல் விழிக்கிறீர்களே! இத்தனை இன்னலும் மூட்டியவர் எவர்? தனிப்பட்ட முதலாளிகள். அவர்களைத் தலையில் தட்டி உட்கார வைத்திடாமல், சமதர்மத்தை அமுல் நடத்தாமல்; கடப்பாரையை விழுங்கிவிட்டு சுக்குக் கஷாயம் சாப்பிடுவதுபோல, முதலாளித்துவத்தை கட்டி அணைத்துக்கொண்டு, களைத்துவிட்டோம், இளைத்துவிட்டோம் என்று கை பிசைந்து கொள்கிறீர்களே. உடனே, சோஷியலிசத்தை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வாருங்கள்! பிறகு, பாருங்கள், எல்லாத் தொல்லைகளும் பஞ்சு பஞ்சாகிப் பறந்திடும்.

இவ்விதம் எழுச்சியுடன் பேசுகிறார் இந்தியப் பேரரசின் அமைச்சராக இருந்து விலகிய மாளவியா எனும் மாபெருந் தலைவர்—காங்கிரஸ் தலைவர்!! எழுந்திருக்கிறார் மற்றோர் காங்கிரஸ் தலைவர், ஒருமுறை சூழ இருப்போரைப் பார்க்கிறார்,

எதற்கும் தலையாட்டித் தலையாட்டி எல்லாக் காரியத்தைக் கெடுத்துக்கொண்டோம். மனதில் பட்டதை ஒளிவு மறைவு இல்லாமல் பேசவேண்டும். பேசுகிறேன். சோஷியலிசம் சர்வரோக நிவாரணி அல்ல! சோஷியலிசத்தினால் இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்த்துவிட முடியாது. தவறு! தவறு!!

இவ்விதம் பேசியவரும் காங்கிரஸ் தலைவர்களில் ஒருவரே—மைசூரில் முதலமைச்சராக இருந்தவர், அனுமந்தய்யா என்பவர்.

துரிதமான, துணிவு மிக்க நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்கிறார் ஒருவர்.

ஆர அமர யோசித்து, விளைவுகள் என்னென்ன நேரிடக்கூடும் என்று பார்த்து, மெள்ள மெள்ளத்தான் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்கிறார் இன்னொருவர். இப்போதைய நெருக்கடி போக்கிட உடனடியாக அதிக அளவு உணவுப் பொருள் வெளிநாடுகளிடமிருந்து வரவழைத்தாக வேண்டும் என்று கூறுகிறார் ஒருவர்.

வரவழைக்கிறோம். வருகிறது. அமெரிக்காவிலிருந்தும், தாய்லாந்து, கம்போடியா ஆகிய இடங்களிலிருந்தும். பாகிஸ்தானிலிருந்துகூட வருகிறது என்கிறார் லால்பகதூர். அவமானம்! அவமானம்! இவ்வளவு ஆண்டு சுயராஜ்யத்துக்குப் பிறகுமா சோற்றுக்காக வெளிநாட்டானிடம் பிச்சை எடுப்பது. கேவலம்! கேவலம்! அதிலும் பாகிஸ்தானிடமிருந்து உணவுப் பொருள் பெறுகிறோம் என்று கூறுவது கேட்க வெட்கப்படுகிறேன், வேதனைப்படுகிறேன் என்று பேசுகிறார், காட்கில் எனும் பழம் பெரும் காங்கிரஸ் தலைவர்.

சர்க்காரே உணவு தானிய வாணிபத்தை மேற்கொள்ள வேண்டும், அப்போதுதான் கொள்ளை இலாபமடிப்போரின் கொட்டத்தை அடக்க முடியும் என்று ஒருவரும்,

சர்க்கார் உணவு தானிய வாணிபத்தை மேற்கொள்ளக்கூடாது வகையாகச் செய்திட முடியாது, நெருக்கடி அதிகமாகிவிடும் என்று மற்றொருவரும் நேர்மாறுகப் பேசுகின்றனர். இருவரில் எவரையும் பகைத்துக் கொள்ளவேண்டாம் என்ற நோக்கம் காட்டி, வணிகர்களை அடியோடு ஒழித்துக் கட்ட அல்ல, சர்க்கார் உணவு தானிய வாணிபத் துறையில் ஈடுபடுவது—ஈடுபடப்போவது முழு அளவில் அல்ல-ஒரு அளவுக்குத்தான்-வணிகரும் இருப்பர்-சர்க்காரும் வணிகர் வேலை பார்க்கும்—இது கொள்ளை இலாபத்தைத் தடுக்க-வாணிப முறையைச் செம்மைப்படுத்த—சீர்குலைக்க அல்ல என்று கனம். சுப்பிரமணியம் கூறுகிறார்.

உரங்கள் விவசாயிகளுக்குக் கிடைத்திட வழி செய்யுங்கள் என்று கேட்கிறார் ஒருவர்.

கடலைப் பிண்ணாக்கு வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்வதிலே 45 கோடி கிடைத்ததாமே சென்ற ஆண்டு அதனை இந்த ஆண்டு அதிகமாக்க வழி செய்க என்கிறார் வேறொருவர்.

சதாசர்சமதி மூலம் ஊழலையும் இலஞ்சத்தையும் ஒழித்துக்கட்ட முடியும்—கட்டப்போகிறேன் — கட்டிக் கொண்டு வருகிறேன் என்று பேசுகிறார் நந்தா.

சதாசர்சமிதியா! அதிலே இலஞ்சப் பேர்வழிகள் நுழைந்துகொண்டுள்ளனராமே! போலீஸ்படை இருக்க எதற்காக இந்தக் காவிப்படை என்று கடுங்கோபத்துடன் கேட்கிறார், வங்கநாட்டுக் காங்கிரஸ் தலைவர் (அடுத்து அகில இந்தியக் காங்கிரசின் தலைவராகப் போகிறவராம்!) அடுல்யாகோஷ்.

காமராஜ் திட்டம் கவைக்குதவாது என்கிறார் ஒருவர், அதுதான் கைகண்ட மருந்து என்கிறார் மற்றொருவர்.

தம்பி! இப்போது யோசித்துப் பார்க்கச் சொல்லு, நாலும் நாலும் ஏழு என்று ஒரு ஆசிரியரும் ஒன்பது என்று மற்றொருவரும், கூட்டுவது பிறகு பார்ப்போம், முதலில் நாலு என்றால் என்ன? எவ்வளவு? அதைத் தீர்மானிப்போம் என்று வேறொருவரும் பேசிடும் பள்ளிக்கூடம்போல இருக்கிறதல்லவா!! தம்பி அத்தனை பெரியவர்கள் கூடிப் பேசிய இடத்தைப் பள்ளிக்கூடம் என்று சொல்வதா என்று கோபித்துக்கொள்ள எவரேனும் கிளம்பினால், நமக்கேன் வீண்பகை — பள்ளிக்கூடம் என்பதை மாற்றி அவர்களுடைய நிலையின் உயர்வுக்கு ஏற்ற வேறு பெயரளித்துவிடுவோம் — கல்லூரி என்று கூறுவோமே—குழப்பக் கல்லூரி என்று பெயரிடுவோம்,

அட பைத்யக்காரா! இதைப்போய் குழப்பம் என்கிறாயே! இதுதான் கருத்துப் பரிமாறிக்கொள்ளுதல்! இதுதான் ஜனநாயகம்! பேச்சு உரிமை! எவரும் தமது மனதுக்குச் சரியென்று பட்டதை அச்சம், தயை தாட்சணியமின்றி எடுத்துக்கூறிடும் உரிமை. இது வழங்கப்படுவது எமது ஸ்தாபனமாம் காங்கிரசிலேதான்! இதன் அருமை பெருமையைத் தெரிந்துகொள்ள இயலாமல், இதனைக் குழப்பம் என்று பேசுகிறாய், குறை இது என்று ஏசுகிறாய்! ஒரு ஜனநாயக அமைப்பிலே இதுதான் அழகு! என்று கூற முற்படுவர். தெரியும்.

ஆனால், தம்பி! நாலும் நாலும் எட்டு என்பது போன்ற அடிப்படையிலே ஆளுக்கொரு பேச்சுப் பேசுவது, ஜனநாயகமாகாது-கருத்துக் குழப்பத்தைத்தான் காட்டும்; கொள்கை குழப்பத்தைத்தான் காட்டும்.

இன்று காங்கிரசிலே திட்டவட்டமான கருத்து கொண்டு எல்லோரும் ஈடுபட்டு இல்லை. பணபலம், பதவிபலம், விளம்பரபலம் மிகுதியாக உள்ளது என்ற காரணத்தால், அதிலே புகுந்துகொண்டு அதிகாரம் பெறலாம், ஆதாயம் பெறலாம் என்ற நோக்கத்துடன் எவரெவரோ சேர்ந்துவிட்டனர் — ஒரே கட்சி என்று ஒப்புக்குக் கூறிக்கொள்கின்றனரேயொழிய — அடிப்படை பிரச்சினைகளிலேயே வெவ்வேறு கருத்துகளை, முரண்பாடான கருத்துகளைக் கொண்டவர்கள்—ஒட்ட முடியாதவர்கள் — வெட்டிக்கொண்டு போகவேண்டியவர்கள்—உள்ளனர். உற்பத்தியாளர்களின் சார்பில் பேசுகிறேன் என்று நிலத்திமிங்கலங்களுக்காக வாதிடுபவர்களும் உள்ளனர் காங்கிரசில்; விநியோகமுறை செப்பனிடப்பட வேண்டும் என்ற சமதர்மக் கருத்தினரும் உள்ளனர் அதே காங்கிரசில். முறண்பாடுகளை மூடி மறைத்து வைத்துக்கொண்டு எவரெவருக்கு எங்கெந்தச் சமயத்தில் எங்கெந்த இடத்தில் வாய்ப்பு கிடைக்கிறதோ ஆங்கு தமது கருத்தினைச் செயல்படுத்திப் பயன்பெறுகின்றார்.

எனவேதான், தாமதம், தெளிவின்மை, துணிவின்மை, திரித்திடுதல் எனும் கேடுகள் காங்கிரஸ் மேற்கொள்ளும் திட்டங்களிலும், இயற்றும் சட்டங்களிலும் நெளிகின்றன,

இத்தனை முரண்பாடுகளையும் கவனித்து, எந்தக் கருத்தினரையும் இழந்திட மனமில்லாததால், அவரவரும் என் கருத்தும் இதிலே இருக்கிறது, என் நோக்கமும இதிலே ஈடேறுகிறது என்று மகிழ்ச்சிகொண்டிடத்தக்க விதமாக, கலப்படமான முறையிலே சட்டம் ஏட்டிலே ஏறுகிறது—பெருந்தாமதத்துக்குப் பிறகு.

சட்டம்—திட்டவட்டமற்று, தெளிவற்று அமைந்து விடுகிறது. வழக்கு மன்றத்திற்குப் பெருவிருந்து கிடைக்கிறது.

சட்டம் செயல்படத் தொடங்கும்போது மேலும் இடர்ப்பாடுகள் எழுகின்றன—திரித்துவிட வழி கிடைப்பதால், சட்டத்தினால் கிடைத்திட வேண்டிய முழுப் பலனும் கிடைத்திடுவதில்லை. ஏட்டிலே முற்போக்கான சட்டம் இருந்தும் நாட்டிலே அதற்கேற்ற பலன் கிடைக்காமலிருப்பது இதனால்தான்.

விற்பனையாளர்களுக்கு

மணியார்டர், செக், டிராப்ட், கடிதங்கள் அனுப்பும்போது உரிமையாளர் "காஞ்சி" அலுவலகம் சின்ன காஞ்சிபுரம் என்று குறிப்பிட்டு எழுதவும்.

உரிமையாளர்,
'காஞ்சி' அலுவலகம்,
சின்ன காஞ்சிபுரம்.

பொதுப்படையாகப் பேசினுல் சிலருக்குப் புரிவது கடினம் என்றுல் தம்பி! காங்கிரஸ் அரசு இயற்றியுள்ள நிலச்சீர்திருத்த சட்டத்தையே, எடுத்துக்காட்டாகக் கொண்டு, நான் கூறியிருப்பது எத்தனை பொறுத்தமாக இருக்கிறது என்பதை அறிந்துகொள்ளலாம்.

நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் என்பது தம்பி! சமதர்மப் பொருளாதாரத் திட்டத்துக்கு அடிப்படையாக அமைவது. ஆயினும் காங்கிரஸ் அரசு, இந்தச் சட்டத்தை, சமதர்மப் பொருளாதார அடிப்படை என்று கூறிடக் கூட அச்சப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. அந்த அச்சத்திற்குக் காரணமும் இல்லாமற் போகவில்லை, பல ஆயிரம் ஏக்கர் நிலத்துக்கு அதிபர்களான, பட்டக்காரர்கள் பாளையக்காரர்கள், இராமநாதபுரம் ராஜா, செட்டி நாட்டு ராஜா, வாண்டையார், வலிவலத்தார், நெடும்பலத்தார், மூப்பனுர், செய்யூரார் சூணம்பேட்டையார், இலஞ்சியார், சங்கரண்டாம் பாளையத்தார்; கடவூரார்; காட்டுப் புத்தூரார், ஒரக்காட்டார், பாண்டேசுரத்தார், வேட்டவலத்தார் எனும் இன்னேரன்ன பிற நிலப் பிரபுக்களைக் காங்கிரசில் நடுநாயகங்களாக வைத்துக்கொண்டு, சமதர்ம அடிப்படையான நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் கொண்டு வருகிரேம் என்று கூற எப்படித் துணிவு பிறந்திட முடியும்? நெடுங்காலம் நிலச் சீர்திருத்தத்தை, நடைமுறைக்கு ஏற்றதல்ல, தேவையற்றது, பலன் கிடைக்காது என்று கூறி எதிர்த்து வந்தனர் நிலப் பிரபுக்களின் மனம் மகிழ. ஆனுல் எதிர்க் கட்சிகள், இந்தப் பிரச்சினையை வைத்துக்கொண்டு வளரவும் கிளர்ச்சி நடத்தவும் முற்படக் கண்டு, மக்களை இனியும் அடக்கி வைத்திருக்க முடியாது என உணர்ந்து, நிலப் பிரபுக்களிடம் நிலைமைகளை எடுத்துக் காட்டி, இன்னின்ன முறைகளால், நீங்கள் உமது நலன்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளலாம், அதற்கெல்லாம் இடம் வைத்து சட்டம் இயற்றி விடுகிரேம் என்று கூறிச் சம்மதம் பெற்று, உச்ச வரம்புச் சட்டம் இயற்றப்பட்டது.

தம்பி! உழுபவனுக்கே நிலம் என்ற முழக்கம், ஆட்சியிலிருந்த காங்கிரசை மிரட்டும் அளவுக்கு ஓங்கி வளரும் நிலை கண்டு, இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது; உள்ளூர சமதர்ம நோக்கம் கொண்டு அல்ல.

எனக்கு நன்ருக நினைவிலிருக்கிறது, இன்று 'ஜன நாயக சோஷியலிசம்' பேசும் இதே காமராஜர், நிலச் சீர்திருத்த சட்டம் கொண்டு வரப்படுவதற்கு முன்பு, நிலச் சீர்திருத்தத்தையே எதிர்த்துப் பேசியது.

உழுபவனுக்கு நிலமாம்

உழுபவனுக்கு நிலம்!

இருப்பவனுக்கு வீடு!

ஏறுபவனுக்கு ரயில்!

இப்படிக் கேலி பேசினவர்தான் காமராஜர். இறுதிவரையில் எதிர்த்துப் பார்த்து, எவ்வளவு தாமதம் ஏற்படுத்தலாமோ அவ்வளவும் செய்து பார்த்து, கடைசியில், ஏராளமான விதி விலக்குகள் வைத்து, இந்த நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தைச் செய்தனர். இந்த விதி விலக்குகளைக் காரணமாகக் கொண்டு, நிலப் பிரபுக்கள், தமது ஆதீனத்திலிருந்த நிலத்தைப் பிரித்துப்பிரித்து பல்வேறு காரியங்களுக்காக என்ற பெயரால்—கோயில் கட்டளை என்பதிலிருந்து கல்லூரி நடத்துவது என்பது வரையில் பல பெயரால்—எழுதிவைத்துவிட்டு, சட்டத்தால் தங்கள் ஆதிக்கம் எந்தவிதத்திலும் பாதிக்கப்படாதபடி தம்மைப் பாதுகாத்துக் கொண்டனர்-காங்கிரஸ் அரசின் துணைகொண்டு. சட்டம் ஒரு கேலிக் கூத்தாக்கப் பட்டுப் போயிற்று.

எவரொருவரிடமும் இவ்வளவுக்கு மேல் நிலம் இருக்கக்கூடாது என்ற ஒரு சட்டம் அமுலுக்கு வந்திடுவதால், ஏற்படக்கூடிய புரட்சிகர மாறுதல், இங்கே ஏற்படாமல் போனதற்குக் காரணம் இதுவே.

மீண்டும் அந்தச் சட்டத்தின் ஓட்டைகளை அடைத்திடவும், உருப்படியான பலன் கிடைக்கத்தக்க விதமாகச் செயல்படுத்தவும், விதிவிலக்குகளை நீக்கிடவும், போலி ஏற்பாடுகளை உடைத்திடவும், முற்போக்காளர் ஆட்சியில் அமர்ந்து எங்கே செய்துவிடுவார்களோ என்ற அச்சத்தின் காரணமாகவே, இத்தனை பக்குவமாக நமது நலனைப் பாதுகாத்து வரும் காங்கிரஸ் கட்சியே ஆட்சியில் நீடித்து இருக்கவேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன், நிலப்பிரபுக்கள் காங்கிரசில் இடம் பிடித்துக்கொண்டு ஊட்டம் கொடுத்துக்கொண்டு வருகின்றனர்.

நிலசீர்திருத்தச் சட்டம் பயனற்றுப் போய்விட்டது என்பதனை காங்கிரஸ் அரசின் அழைப்பின் பேரில் இங்கு வந்து நிலைமைகளைக் கண்டறிந்த அமெரிக்க ஆய்வாளர்களே கூறிவிட்டனர்,

> சட்டம் ஓட்டைகள் நிரம்பியதாக இருக்கிறது.
>
> சட்டத்தைச் செம்மையான முறையில் செயல்படுத்தவில்லை.
>
> செம்மையாகச் செயல்படுத்த வேண்டும் என்ற ஆர்வமே இல்லை.
>
> அவ்விதமான சட்டம் ஒன்று இருக்கிறது என்ற நினைப்பே அற்றவர்களாக அதிகாரிகள் உள்ளனர்.

இவ்விதம் அந்த ஆய்வாளர்கள் கூறிவிட்டனர். சட்டம் செய்துவிட்டோம், நாங்கள் சமதர்மிகள் அல்லவோ! என்று காங்கிரஸ் அரசினர் கூறுவதும், சட்டத்தை ஏற்றுக்கொண்டுவிட்டோம், நாங்கள் மட்டும் என்ன, சமதர்மிகள் அல்லவா!! என்று நிலப்பிரபுக்கள் பேசுவதும், சமதர்மம் பூத்துவிட்டது அதன் மணம் என் நாசியிலே புகுந்துவிட்டது, ஓடோடிச் சென்று அந்த மலரினைப் பறித்துச் சூடிக்கொள்வேன், ஆடுவேன், பாடுவேன், எவரேனும் ஏனென்று கேட்டால் சாடுவேன் என்று கூறிச் சிலர் காங்கிரசுக்குள் ஓடுவதும் இப்போது புரிகிறதல்லவா.

தம்பி! இப்போதும் நாட்டிலே உள்ள மொத்த நிலத்தில் பாதி அளவு, நூற்றுக்குப் பத்துப்பேர் என்று சொல்லக்கூடியவர்களான பிரபுக்களிடம்தான். இது நான் தயாரித்த கணக்கு அல்ல; ஆய்வாளர்கள் அளித்தது. சமூகத்தில் மேல் மட்டத்தில் உள்ள குட்டிக் குபேரர்களிடம் மொத்த நிலத்திலே ஐந்திலே ஒரு பாகம் சிக்கிக்கொண்டிருக்கிறது.

இந்தநிலை, ஜமீன்களை ஒழித்துவிட்டோம், நிலத்துக்கு உச்சவரம்பு கட்டிவிட்டோம் என்று தம்பட்டம்

அடித்துக்கொள்ளப் பயன்படும் சட்டங்கள் இயற்றிய பிறகு!!

இதுபோலத்தான், தயக்கம், தடுமாற்றம், தாமதம் ஆகிய கட்டங்களைத் தாண்டி, பணம் படைத்தோரின் மனம் நோகாதபடியும், ஆதிக்கம் கெடாதபடியும், சலுகை சரியாதபடியும் பாதுகாப்பு தேடிக்கொடுத்து, ஒப்புக்கு ஒரு ஓட்டைச் சட்டத்தை செய்துவிட்டு, ஒய்யாரமாக முழக்கமிடுகிறார்கள், சமதர்மம்! ஜனநாயக சோஷியலிசம்!! என்று. அதனை பட்டக்காரரும் பாளையக்காரரும் ஒப்புக்கொள்வது மட்டுமல்ல, மேலும் உரத்தகுரலில் முழக்கமிடுகிறார்கள், ஜனநாயக சோஷியலிசம் என்று.

பெரும்பெரும் நிலப்பிரபுக்களும், கோடீஸ்வரர்களான தொழிலதிபர்களும், வெளிநாட்டு முதலாளிகளுடன் கூட்டாகப் பெருந்தொழில் நடத்துபவர்களும், காங்கிரசில் கூடி நின்று, ஜனநாயக சோஷியலிசம் பேசுவது, இருபதாம் நூற்றாண்டின் இணையிலாத அரசியல் மோசடி என்று நான் சொன்னால், கடுமையாகக் கூறிவிட்டேன் என்று யாரும் எண்ணிக் கோபிக்கக்கூடாது — எத்தனையோ வார்த்தைகளை, கடுமை என்பதற்காக வேண்டாமென்று ஒதுக்கிவிட்டு, கடைசியாக நான் பயன்படுத்தியிருப்பது மோசடி என்ற வார்த்தை. அதைவிட நாகரிகமான வேறு வார்த்தை கிடைக்கவில்லை, இந்த நிலைமையை விளக்க. எனக்கு எவரையும் புண்படுத்த விருப்பம் ஏற்படுவதில்லை — திருடனைக்கூட நான் நடுநிசி உழைப்பாளி என்று கூறத் தயார், ஆனால் இந்த நிலைமையை விளக்க 'மோசடி' என்ற பதத்தைக்கூட உபயோகிக்காவிட்டால், உண்மையைத் துளியும் விளக்கிட முடியாது.

இந்த அரசியல் மோசடி நடத்தப்பட வேண்டியதற்காகவே, முரண்பட்ட கருத்துகளைக் கொண்டவர்கள், காங்கிரஸ் முகாமில் இருக்கிறார்கள்—ஒவ்வொரு அடிப்படைப் பிரச்சினையின்போதும், முரண்பாடு நெளிகிறது. முடிவிலோ, எவருக்கு எந்த நேரத்தில் வலிவு மிகுந்திருக்கிறதோ அவர் பக்கம் அனைவரும் நிற்கின்றனர்; எந்த நேரம் பார்த்துக் கவிழ்த்துவிடலாம் என்ற நினைப்புடன்.

எனவே கருத்து வேறுபாடும் அதனைத் தாராளமாக வெளியிடுவதும் எமது ஜனநாயகத்தின் மாண்பு என்று மார்தட்டிக் கூறுபவர்கள் கிளம்பும்போது, இதனை நினைவிலே கொண்டிட வேண்டுகிறேன்.

இனித் தம்பி! இத்தகைய அடிப்படை விஷயத்திலேயே அகில இந்தியக்காங்கிரஸ் கமிட்டியில் ஆளுக்கு ஒருவிதமாக, முரண்பட்டுப் பேசுகிறார்களே, இதனை ஜனநாயகப் பண்பு என்று கூறுபவர்களைக் கேட்டுப் பாரேன், இந்த அளவுக்கு வேண்டாம், மிகச் சாதாரணமான அளவுக்கு, — இப்படிப்பட்ட அடிப்படை பிரச்சினையில் அல்ல, மிகச் சாதாரணப் பிரச்சினையில் — வேறு கட்சிகளில், தலைவர்கள் வெவ்வேறு கருத்துகளைப் பேசினால், இந்தக் கண்ணியவான்கள் என்னென்ன கூறுகிறார்கள் — எதெதற்கு முடிச்சுப் போடுகிறார்கள்! கொஞ்சம் யோசித்துப் பார்க்கச் சொல்லேன்!!

வேலூரில் மாநாடு நடத்தலாம் என்று நண்பர் நடராசனும், போளூரில் நடத்தலாம் என்று சுப்பிரமணியமும் கூறுவதாக வைத்துக்கொள் தம்பி! இந்தப் பெரிய கட்சியில் உள்ளவர்களுக்கு எவ்வளவு 'சின்னப் புத்தி' வந்து விடுகிறது—நடராசன்—சுப்பிரமணியம் லடாய்! மாநாடு நடத்துவதில் தகராறு! பிளவு! பிளவு! குழப்பம்! குளறல்!! ஏ! அப்பா! கொட்டை எழுத்துக் கோமான்களும், நெட்டுருப் பேச்சாளரும், நெரித்த புருவத்தினரும் என்னென்ன பேசுவார்கள்! பேசினர்!! இதோ, தம்பி! உணவுப் பிரச்சினையிலே இருந்து ஊழல் பிரச்சினைவரை, சதாசர்சமிதிப் பிரச்சினையிலே இருந்து சமுதாய நல திட்டம் வரையில், கருத்தடைப் பிரச்சினையிலே இருந்து காவல் படை பிரச்சினை வரையில், இத்தனை முரண்பாடு பேசப்படுகிறதே, அகிலஇந்தியக் காங்கிரஸ் கமிட்டியில், ஒரு வார்த்தை பேசச் சொல்லு, பார்ப்போம்! என்னய்யா வேடிக்கை இது, நாலும் நாலும் ஏழு என்கிறார் ஒருவர், ஒன்பது என்கிறார் மற்றொருவர், இந்த இலட்சணத்தில் இருக்கிறதே உங்கள் கட்சிக் கோட்டைக்குள்ளே பிளவு, தகராறு, பேதம் என்று—சே! சே! இது பிளவும் அல்ல, பேதமும் அல்ல —இதுதான் உண்மையான ஜனநாயகம் என்று கூறுவர்! கூறுவரா! முழக்கமே எழுப்புவர்.

வேறோரிடத்திலே உள்ள ஒரு காங்கிரஸ் முகாமிலே, தம்பி! இந்த ஜனநாயகத்தை மேலும் சற்று விறுவிறுப்பாக நடத்திக் காட்டினராம்! அந்த ஜனநாயகத்தின் அருமை பெருமையை உணர முடியாத ஒரு காங்கிரஸ் தலைவர்

என்மீது பாய்ந்து சட்டையைப் பிடித்திழுத்து அடித்தார்

அண்ணாவின் கருத்தோவியங்கள்

பாவையின் பயணம் 1.50
அரசாண்ட ஆண்டி 1.50
மதுரைக்கு டிக்கெட் இல்லை 2.00

கிடைக்குமிடம் :
பரிமளம் பதிப்பகம் ● சின்னகாஞ்சீபுரம்.

JAYA

என்று மற்றோர் காங்கிரஸ் தலைவர்மீது புகார் செய்திருக்கிறார்.

இப்படி பலாத்காரம் — வன்முறை—நடக்கலாமா என்று கேட்டுப் பார் தம்பி! உடனே பதில் பளிச்சென்று கிடைக்கும் "இது வன்முறையா! சே! சே! இது அன்புப் பெருக்கு!" என்று.

பத்திரிகைகளில் விவரம் கொடுத்திருக்கிறார் — அகில இந்தியக் காங்கிரஸ் தலைவரிடமும் புகார் தரப்பட்டிருக்கிறதாம் — கமிட்டி கூட்டத்திலே நடைபெற்ற 'காங்கிரஸ் ஜனநாயகம்'பற்றி.

'அடித்துப் பேசினார்' என்று எழுதுவதுண்டல்லவா ஒரிசாவில் நடைபெற்ற கமிட்டிக் கூட்டத்தில், ஒருவர் பேசினார்—இன்னொருவர் அடித்தார்!!

தம்பி! ஒரு புதிய 'கதாநாயகரை' கண்டெடுத்து, பொட்டிட்டுப் பூமுடித்துக்கொண்டு வந்து காட்டினார்கள் மக்களிடம்.

இதோ பாருங்கள் இந்த நாயகனை!
கட்டுடல் காணுங்கள், கண்ணொளி பாருங்கள்.

இவர் இளைஞர்! ஏறுநடை! எதற்கும் அஞ்சா உள்ளம்!

ஆபத்துகள் இவருக்குப் பூச்செண்டு! ஆற்றல் இவருக்கு அபாரமாக உண்டு!

எதிரிகளை முறியடிப்பதில் இவருக்கு இவரே இணை.

வீழ்ந்துகிடந்த காங்கிரசை நிமிர்த்தி விட்டார்!

விரட்டி விரட்டி அடித்து வெற்றிகொண்டார், காங்கிரசை எதிர்த்தோரை.

பொருளாதாரப் பிரச்சினைகள் இவருக்குக் கற்கண்டு.

தொழில் நிபுணர்! நாட்டுக்குத் தோன்றாத் துணைவர்.

வாதிடுவதில் வல்லவர்! வரிந்து கட்டிப் போரிடுவதில் திறமை மிக்கவர்.

நேருபண்டிதரே இவரிடம் யோசனைகள் கேட்கின்றார்; அத்தனை நுண்ணறிவு இவருக்கு.

டில்லி அரசாங்கப்பணிமனையில் இவருக்கென்று ஒரு தனி இடம் உண்டு! அங்கு இவர் விருப்பம்போல் செல்வார், உணர்ந்ததை உரைப்பார், அதனைத் துரைத்தனம் ஏற்றுக்கொள்ளும்.

இவ்விதமாகவெல்லாம், அர்ச்சனைகள் செய்து அரங்கமேற்றினர்; அவரும் ஆடினார் வேகமாக, காங்கிரசின் எதிரிகளைச் சாடினார் மும்முரமாக, காமராஜர் புகழையும் பாடிக் காட்டினார், கழகத்தை ஒடுக்கிட வழியும் கூறினார், அமெரிக்கா சென்றார் 'பாரதம்' உய்ந்திடும் வழி கண்டறிய, தேர்தல் களம் நின்றார், வென்றார், முதலமைச்சர் ஆனார்! ஒரிசாவின் பட்நாயக் தம்பி, நினைவிற்கு வருகிறதா!

அவர்மீதுதான் புகார் கிளம்பியிருக்கிறது; 'அடிதடி ஜனநாயகம்' நடத்தினார் என்று.

ஒவ்வொன்றுக்கும் காங்கிரஸ் தலைவர்கள் ஒரு புது 'வியாக்யானம்' கொடுக்கிறார்களே, இவர் என்ன வியாக்யானம் தருவாரோ, யார் கண்டார்கள்!

சீனப் பகைவன் தாக்கினால், என் நண்பரால், தடுத்துக் கொள்ள முடிகிறதா தாங்கிச் சொள்ள முடிகிறதா என்று பரீட்சை பார்க்கவே, பாய்ந்தேன், அடி விழுந்திருக்கும் போலிருக்கிறது அவசரத்தில், இதனை நான் தாக்கினதாக நண்பர் எண்ணிக் கொண்டார்; இது தாக்குதல் அல்ல; தேசியப் பாதுகாப்புத் துறைக்கான பயிற்சி!!

இப்படி ஒரு விளக்கம் கொடுப்பாரோ என்னவோ யார் கண்டார்கள்!!

இந்தவிதமாகவெல்லாம், தம்பி! அந்த இடத்து விவகாரம் இருந்துகொண்டு வருகிறது. ஆனால் பேச்சு மட்டும் இருக்கிறது, எம்மை விட்டால் வேறு யார் இருக்கிறார்கள் ஆட்சி நடத்த? என்று. நாலும் நாலும் ஏழா ஒன்பதா என்று விவாதிப்பது போன்ற நிலையிலும் 'அடிதடி ஜனநாயக முறையிலும் இருந்துகொண்டே. பேச்சு மட்டும் இத்தனை சத்தத்துடன் இருக்கிறது. இரவல் நகைக்கே இத்தனை குலுக்கென்றால் சொந்தத்தில் நகை என்றால் சுருண்டு விழுவாள்போல இருக்கிறது என்று பேசிக்கொள்வார்கள், கொச்சையாக— அவ்விதம் இருக்கிறது இவர்கள் விவகாரம். ஆனால் தம்பி! அவர்கள் ஆட்சி செய்கிறார்கள். நீயும் நானும், மாறி மாறி இவர்களால் 'கைது' செய்யப்படுகிறோம்; சிறையில் தள்ளப்படுகிறோம்!! தெரிந்து கொள்!

அண்ணன்,

அண்ணாதுரை

காலங்கடத்துவது....!

சேலத்தில் உருக்காலை அமைப்பது தேவை, எல்லா சாத்தியக் கூறுகளும் உள்ளன, உருக்கும் தரமுள்ளதாக இருக்கும், செலவும் கட்டுக் கடங்கிய தாக இருக்கும்—என்று தஸ்தூர் கம்பெனி ஆய்வுக் குழுவினர் அறிவித்து விட்டனர்.

நிபுணர்கள் கூறட்டும்—அரசியல் வாதிகள் பேசினால் போதுமா—என்று இனியும் கூறிக் கொண்டிருக்க முடியாது; கூடாது;

எல்லா இதழ்களும் ஒருமித்த கருத்தறிவித்துள்ளன—ஏதேதோ காரணம் காட்டி, சேலம் உருக்காலைத் திட்டத்தை கைவிட்டு விடக்கூடாது—தாமதம் காட்டலாகாது என்று.

இவ்வளவுக்கும் பிறகு சஞ்சீவி ரெட்டியார் அவர்கள் பேச மறுக்கிறார்; பேசும்போது குழப்பத்தை எழுப்புகிறார்.

சேலம் உருக்காலைத் திட்டத்துக்காக, எல்லாக் கட்சியினரும் கூடி ஒரு போர்முகாம் அமைத்திட வேண்டும் என்ற யோசனை தெரிவிக்கப்பட்டதும், பல கட்சித் தலைவர்கள் பரிவு காட்டியுள்ளனர், நேசக் கரம் நீட்டுகின்றனர்.

இதற்கு ஏன் கிளர்ச்சி, என்னை நம்புங்கள், சேலம் இரும்பாலை வந்தே தீரும் என்று கூறுகிறார் அமைச்சர் வெங்கடராமன்.

எவரையும் எளிதிலே ஈர்த்துக் கொள்ளத்தக்க ஒரு வசீகரப் புன்னகையை ஆயுதமாகக் கொண்டவர் அமைச்சர் வெங்கடராமன், அதற்கு நாம் பலியானால் சேலம் உருக்காலையை இழந்துவிடுவோம்.

நம்பிக்கொண்டுதான் இருந்தேன்! நானும் எவ்வளவோ வலியுறுத்திக் கூறினேன்! ஆனால்......என்று கூறிடவும், ஒரு பெருமூச்செறியவும், பிறகு இரு திங்கள் ஐக்ய நாடுகள் மன்ற அலுவலையொட்டி பாரிஸ் சென்றிடவும் அமைச்சர் வெங்கடராமனுக்குத் தெரியும். வல்லவர்.

தமிழக அரசு, நாலாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில், சேலம் உருக்காலை நிச்சயமாக, தஸ்தூர் அறிக்கையில் கண்டுள்ள முறையிலும் அளவிலும் அமைக்கப்படும் என்று திட்டவட்டமாக அறிவிக்கவேண்டும்—துவக்கம் இந்த ஆண்டிலே என்றும் குறிப்பிட வேண்டும். கண்டிப்பான பேச்சு என்று கருதிட வேண்டாம். திட்டவட்டமாகத் தெரிவித்தாலொழிய மக்கள்மனதிலே மூண்டுவிட்டுள்ள அச்சம் நீங்காது. தமிழக அரசு அதுபோல் அறிவிப்பது இந்தப் பிரச்சினையில், கருத்துக் குழப்பத்துடன் நடந்துகொண்டு வரும் சஞ்சீவி ரெட்டியாரின் போக்கினை நிச்சயம் மாற்றிடக்கூடும்.

அந்த முறையை விட்டு விட்டு, 'கிளர்ச்சியா! இதற்கா? ஏன்?' என்று சாகசமாகப் பேசுவது, தமிழகத்துக்கு அறிந்தோ அறியாமலோ கேட்டினைத் தேடிக் கொள்ளும் போக்காகிப் போகும்.

"இதோ காணீர்! என்ன இது தெரிகிறதா! சேலத்து இரும்பு, நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரி கொண்டு உருக்கி, செய்யப்பட்ட வார்ப்படம்! கிழக்கு ஜெர்மனியிலிருந்து கொண்டுவந்திருக்கிறேன்." என்று பெருமிதத்துடன் காட்டி மகிழ்ச்சி ஊட்டிடுபவர் தொழில் அமைச்சர் வெங்கடராமன். இப்போதும் அவருடைய அலுவலக அறையில் அந்த 'அணிகலன்' இருக்கக்கூடும். ஒரு சமயம் சஞ்சீவ ரெட்டியாரின் போக்கைக் கண்டு, எடுத்துவிட்டாரோ என்னமோ தெரியவில்லை!

எதற்கு இதனைக் கூறுகிறோம் என்றால், சேலம் உருக்காலை அமைக்கப்பட வேண்டும் என்பதில், அமைச்சருக்கு ஆர்வம் உண்டா இல்லையா என்ற பேச்சுக்கு இடமில்லை—ஆர்வம் மிகவும் கொண்டவரே அமைச்சர்.

ஆனால் அமைச்சரின் ஆர்வம் இருப்பது மட்டும் போதாது—திட்டவட்டமான நடவடிக்கை தேவை! அதிலும் அந்தத் திட்டத்திற்குப் பொறுப்பான அமைச்சர் சஞ்சீவியாரின் பேச்சு சந்தேகத்தையும் சஞ்சலத்தையும் தந்திடும்போது அமைச்சரின் நல்லெண்ணம், தித்திப்புப் பேச்சு, புன்னகை இவைகள் போதாது. தமிழக அரசு திட்டவட்டமாக நாள் குறிப்புடன் அறிவிப்பு அளித்திட வேண்டும்.

அதைச் செய்யாமல் கிளர்ச்சியா? இதற்கா? ஏன்? என்று பேசிக்கொண்டிருப்பது, சேலம் உருக்காலைத் திட்டத்தை உருக்குலையச் செய்திடவே உதவும்.

இத்தகைய ஒரு திட்டவட்டமான அறிவிப்பு தமிழக அரசு தந்திட வேண்டுமென இந்தப் பிரச்சினையில் அக்கறை கொண்டுள்ள கட்சியினர், வலியுறுத்த வேண்டும். கூட்டாகவோ, தனித் தனியாகவோ—சேலம் உருக்காலை நாள்—என்றொன்று நடாத்தி, இந்தியப் பேரரசுக்கு, தமிழக மக்களின் எண்ணத்தை உணர்த்திட வேண்டும். காலங் கடத்துவது, காரியத்தைக் கெடுத்துவிடும்.

*

6964

அந்திக்கலம்பகம்

“பொன்னி! இன்று இவ்வளவு நேரங் கழித்துவந்த காரணம் என்ன? நான் போகணும், போகணும் என்று பட்டு துளைத்தபடி இருக்கிறாள். வத்சலாவோ வரவே இல்லை, என்ன வேலையோ தெரியவில்லை.”

“ஏழு! நான் புறப்படுகிறபோது வீடு தேடி ஒரு வம்பு வந்தது, என்ன செய்ய?”

“அதென்னடி வீடு தேடி வந்த வம்பு?”

“எதிர் வீட்டிலே இருக்கிறாரே தெரியுமல்லவா ஒரு புராணப் பிரசங்கி...”

“ஆமாம்! கதா காலட்சேபம் செய்பவர்...கீர்த்திமானுமே.”

“ஆமாம்! போனமாதம்கூட ஏதோ ஒரு மடத்திலே பட்டம் கொடுத்தார்களாம் கதாகேசரி என்று...”

“சரி, அவருக்கு என்ன?”

“அவருக்குக் கோபம்—பிரமாதமான கோபம்...”

“உன்னிடம் என்ன கோபம் அவருக்கு, ஏதாவது அவருடைய காலட்சேபத்தைப் பற்றி வம்பும் தும்பும் பேசி மாட்டிக் கொண்டாயா...”

“எனக்கேது ஏழு! அதற்கெல்லாம் நேரம்? அவருக்குக் கோபம் என்மீது நேரடியாக அல்ல. அவருக்கு அவருடைய மனைவிமீது கோபம். அந்தப் பெண்—அவருக்கு இரண்டாந் தாரம்—எப்போதாவது வீட்டுக்கு வருவதுண்டு; பேசிக் கொண்டிருப்பதுண்டு...”

“அதனாலே என்ன? பொழுது போக்க வருவாள்போல இருக்கு. வந்தால் என்ன?”

“வந்து, அவள் ஏதாவது என் வாயைக் கிளறுவாள்; நானும் எதையாவது சொல்லி வைப்பேன்...”

“சரிதான்! அவள் வீட்டுக்குப் போய் அவரிடம் எதாவது அதிகப் பிரசங்கித்தனமாகப் பேசி இருப்பாள்...”

“அங்கே என்ன பேச்சு நடந்ததோ எனக்குத் தெரியாது. இன்று திடீரென வந்தார் அந்தக் காலட்சேபக்காரர். வந்தவர், மளமளவென்று பேசிக்கொண்டே போகிறார்; அது சின்னப் பெண்—கிராமத்துப் பெண்—அதனிடம் வம்பும் துபபும் பேசி அதன் மனதைக் குழப்பி. என் குடும்பத்திலே ரகளை உண்டாக்குவது, தர்மமா நியாயமா என்றெல்லாம் கேட்கிறார்.”

“விவரம் என்னடி சொன்னார் வீட்டிலே ஏற்பட்ட ரகளையைப் பற்றி...”

"அந்தக் காலம்—அந்தக் காலமென்று அவர் எப்போதும் பேசுவாராம்—எதற்கும். அவள் என்னிடம் சொல்வாள். நான் அந்தக் காலம் என்றால் என்னடி பெண்ணே அர்த்தம்! சொன்னாரா? என்று கேட்பேன்."

"போதுமே! அவள் போய் நச்சரித்திருப்பாள் போல இருக்கு..."

"ஆமாம். அவர் அப்படித்தான் சொன்னாராம், ஆனால் அவள் சொன்னாள். அக்கா! நான் ஒன்றும் நச்சரிக்கவில்லை, வேடிக்கையாகத்தான் பேசிக்கொண்டிருந்தேன்; அவர்தான் எரிஞ்சி எரிஞ்சி விழுந்தார் என்று..."

"சில ஆண்கள் அப்படித்தான் சுடுமூஞ்சிகள். பாவம் பெண் என்ன செய்வாள் ஆண்கள் வெளியே சுற்றுகிறார்கள், நண்பர்களோடு பேசுகிறார்கள், வேடிக்கையாக. இந்தப் பெண் என்னசெய்யும். கொஞ்ச நேரம் சந்தோஷமாக இருக்கலாம் என்று பேசி இருப்பாள்..."

"ஆமாம்! அவளோ இரண்டாந் தாரம். அவருக்கு அடுத்த வருஷம் அறுபதுக்கு அறுபதாம்..."

"அடப் பாவமே! அவ்வளவு வயதாகி விட்டவரா?"

"ஆமாம் ஏமு! தனக்கு நடக்கப் போகும் அறுபதாம் ஆண்டு விழா கொண்டாட்டம் பற்றி அளந்தாராம், ஏகமாக. அறுபது மோதிரம்; அறுபது சரிகை வேஷ்டி, அறுபது சால்வைகள், அறுபது வெள்ளிக்குடம், அறுபது குத்து விளக்கு, என்பதாக."

"பெருமை அடித்துக்கொண்டார் போல இருக்கு..."

"இந்தப் பெண் சும்மா இருந்திருக்கலாம், வாலிபமல்லவா கொஞ்சம் துடுக்கு..."

"துடுக்குத்தனமாக என்ன பேசி விட்டாள்..."

"ஏன்! அறுபதுகைத்தடி கொடுக்கப் போவதில்லையா என்று கேட்டு விட்டாள்..."

"பாரேண்டி அந்தப் பெண்ணுடைய பரிகாசத்தை. அவருக்குக் கோபம் பொத்துக்கொண்டு வராதோ..."

"வரவேதான் பேச்சு முற்றி, அவள் கூவ இவர் கூவ ஒரே ரகளையாம் வீட்டில்..."

"அது சரி, அதற்கு நீ என்ன செய்வாயாம்..."

"நான்தான், சாதுவாக இருந்த பெண்ணை, வாயாடி ஆக்கிவிட்டேனாம், போக்கிரி ஆக்கிவிட்டேனாம்."

"எப்படிச் சொல்லலாம் அந்த மனுஷன் அப்படி"

"அத்து மீறி வீட்டுக்குள் நுழைந்தது, வம்பு செய்தது, மானக்குறைவு ஏற்படும்படிப் பேசியது, இதற்காக அந்த ஆள் பேரிலே வழக்கே போடலாமே..."

"பட்டு! நிஜமாத்தான் சொல்றேன்; கேலிக்காக அல்ல; ஒரு வழக்குபோட்டுத்தான்வையேன்...'

"ஏன்! இப்ப என்னிடம் பேசுகிற நாலைந்து பேர்களும் ஒதுங்கிவிடவா! என்னமோ பேசிவிட்டார், அதனால் என்ன, எனக்கு நேரம் வீணாகுதே என்ற கவலையே தவிர கோபமே இல்லை. ஏமு! எனக்கு அவர் பேசப் பேச, எதைப் பத்தி நினைவு வந்தது தெரியுமா..."

"நீ பொறுமைசாலிடி, பொன்னி! அதனாலே வாய் மூடிக் கிடந்தே..."

"நானா இருந்தா ஏமு! ஒரே வார்த்தை, போ வெளியே என்று சொல்லி விரட்டி இருப்பேன்..."

"எனக்கு என்ன தோன்றியது தெரியுமோ! வயதுப் பொறுத்தம் துளியும் இல்லாததாலேதான் இந்த புருஷனும் மனைவியும் இப்படி 'ரகளை' யான வாழ்க்கையிலே இருக்க வேண்டி இருக்குது என்பது பற்றித்தான் எண்ணிக் கொண்டேன்."

"அதிக வயது வித்தியாசத்திலே திருமணம் இருக்கக்கூடாது என்று ஒரு சட்டம் போடவேண்டும். எங்க வக்கீல்கள் சங்கத்திலே தீர்மானம் போட்டிருக்கோம்..."

"இனி என்னடி கவலை, பொன்னி! பட்டு போட்டாச்சி தீர்மானம்!"

"கேலியாக இருக்கும் உங்களுக்கு. ஆனா இப்படி பல சங்கத்திலே தீர்மானம் போட்டு வந்தா, ஒரு நாள் இல்லாவிட்டா ஒரு நாள் சட்டமே வந்துவிடும்-ஏன் பொன்னி நான் சொல்வது தப்பா?"

"பட்டு சொல்வது சரியான பேச்சு ஏமு! சர்க்காரா முன்வராத போது, பலரும் வற்புறுத்தத்தான் வேண்டும், ஏன்! புருஷன் செத்தா பெண்ணையும் கூடவே சுட்டெரிக்கிற வழக்கம் இருந்ததே நாட்டிலே. எப்படிப் போச்சி?"

"வெள்ளைக்காரான் வந்து தான் ஒழிச்சாளாம்..."

"தானாகஒழிக்கவில்லை, தெரியுமா. பல சங்கம் தீர்மானம் போட்ட பிறகு தான் சட்டம் வந்தது."

"இப்ப ஏமு! முன்போல இல்லை. தீவிரமான சட்டம்போட்டாக வேண்டிய அளவு நாட்டிலே விழிப்பு ஏற்பட்டிருக்குது..."

"இப்பத்தான் விவாக விடுதலைக்குக்கூட வழி இருக்குதே!"

"ஏண்டி, இன்னும் விவாகம் எப்ப, எங்கே என்பது கூடத் தீர்மானமாகவில்லை; அதுக்குள்ளே விவாக விடுதலையைப் பத்திப் பேசறே..."

"எனக்காகவா சொல்றேன். சும்மா ஒரு பேச்சுக்கு..."

"முந்தி போலவா இப்பக் காலம் இருக்குது. முசுடுகள் சிலது இருக்குது, ஒத்துக்கொள்றேன், ஆனா இப்ப பெண்களைக் கொடுமை செய்கிற ஆண்களின் தொகை ரொம்பக் குறைந்து போயிருக்குது."

"குறைந்து போயிருக்குது என்பதைவிட ஏமு! மறைந்து இருக்குதுன்னு சொல்லணும். பேப்பர்லே பார்த்தயா, ஒரு மந்திரியோட மனைவியே, அவரோட கொடுமை தாளமுடியாது போகவே, ஜீவனாம்ச வழக்கே போட்டிருக்கிற செய்தி."

"இது அநியாயம் பொன்னி! ஊராள்கிறவர், இப்படிச் செய்வது நியாயமா. சே!"

"விவாக விடுதலை செய்து கொள் என்று வற்புறுத்தினாராமே அவர் தன்னுடை மனைவியை..."

"ஆமாம், நானும் பார்த்தேன் எப்படி ஆகுதுன்னு பார்க்கணு[illegible] அந்த வழக்கு..."

"ஆனா பொன்[illegible] எ[illegible]
சொ[illegible]ரார், பெ[illegible]
இருக்க[illegible]ன்ம[illegible]
மேல்நா[illegible]
ஆபாச[illegible]
றது—[illegible]
கள்[illegible]
இ[illegible]
[illegible]

"ஆமாம்! உண்மைதான். ஆனு, ஏமு! நம்ம நாட்டிலே இப்ப, மேனுட்டிலே இருக்கிற தளுக்கு மினுக்கு, ஒயில் ஒய்யாரம், பாட்டு கூத்து, ஆபாசம் ஆலிங்கனம், குடி கும்மாளம் இவைகளைத்தான் கற்றுக் கொண்டு ஆட்டம் போடுகிருர்களே தவிர, மேனுட்டிலே உள்ள அறிவுத் தெளிவு, உரிமை உணர்ச்சி இவைகளைக் கற்றுக்கொள்ளவில்லை..."

"இருக்கலாம் பொன்னி! ஆனு மேனுட்டிலே பெண்களோட நடை உடை பாவனை எல்லாம் ஆபாசமாத்தானே பொதுவா இருக்குது..."

"பொதுவா இருக்குது என்று சொல்லிவிட முடியுமா? சில ஆபாசம் இருக்குது. ஆனு அங்கேயும் ஆபாசத்தைக் கண்டிக்கத்தான் செய்ருங்க. சட்டமும் இருக்குது..."

"பெண்கள் ஒழுங்கு முறையோடு இருக்கணும்என்பதற்குச்சட்டமா?"

"ஆமாம்! உதட்டுக்கு பகட்டான சாயம் பூசிக் கொள்வது கூடாது, அது ஆபாசம் என்று சொல்லி இங்கிலாந்திலே ஒரு இயக்கமே நடந்துகொண்டிருக்குது..."

"ஏன்! அரைகுறை இரவிக்கை போட்டுக்கொண்டு சினிமாவுக்குப் போன பெண்களை போலீஸ் பிடிச்சி, கேஸ் போட்டாளே இங்கிலாந்திலே ...வந்ததே பேப்பர்லே."

"அப்படியா! நான் பொதுவா அவாளெல்லாம் ஆபாசத்திலே மூழ்கிக் கிடப்பவா என்று எண்ணிக் கொண்டேன்..."

"அப்படி இல்லை ஏமு! நம்முடைய நாட்டைவிட அங்கே, தாராளமாக ஆணும் பெண்ணும் நடந்துகொள்வார்கள், பழகுவார்கள்."

"அப்படி இருந்தால் பரவாயில்லையே. எங்களவர் சொல்கிருரே, நிர்வாணமாகக் [illegible] நாட்டியமாடுவாளாமே..."

"அதைத் தடு[illegible] கடுமையான [illegible]ட்டம் இருக்குதே [illegible]டித்துமிருக்[illegible]ர்களே..."

[illegible]னிடம் [illegible] என்ன [illegible] செய் [illegible]ளவரே [illegible]ர்வாண [illegible]ா இருக் [illegible] படம் [illegible]டம்

"வைத்திய புத்தகத்தில் இருக்கலாம். கலை சம்பந்தமான உயர்ந்த புத்தகத்தில் சிற்பம்—ஓவியம்—இவை சம்பந்தமான புத்தகத்திலே இருக்கலாம். அதுதான் சட்டம்."

"எதிலே இருந்தாலும் ஆபாசம் ஆபாசந்தானே..."

"ஏமு! நியாயம் இப்படி பளிச்சென்று தெரிகிறது, அதிலும் மற்றவர்கள் விஷயம் என்ருல். ஆனுல் அதே நியாயம், நம்ம விஷயத்திலும் இருக்க வேண்டாமா?"

"அதென்னடி பொன்னி! அப்படிக் கேட்டுவிட்டே? நியாயம் எல்லோருக்கும் பொதுவானது. யார் இல்லை என்று சொல்வா..."

"இப்ப நீயே சொன்னயே, எதிலே இருந்தாலும் ஆபாசம் ஆபாசந்தான் என்று..."

"ஆமாம்! சொன்னேன், மறுக்கவில்லையே..."

"சொல்கிறே ஏமு! ஆனு அதன்படி நடக்கிறதாகச் சொல்ல முடியுமா?"

"என்ன பேச்சடி இதெல்லாம்' ஆபாசம் என்ரு, அதைக் கண்டிக்க நான் முதல் ஆசாமியா இருப்பேன் தெரியுமா..."

"நிர்வாணக் கோலம் ஆபாசந்தானே—படமா இருந்தாலும்..."

"தெரியுது! தெரியுது! பொன்னி! எங்கே நம்மை கொண்டு போகிரு என்பது தெரியுது..."

"என்னத்தைடி தெரியுது பட்டு! உனக்கு..."

"கோபப்படாம கேள் ஏமு! ஆபாசம்னு ஆபாசம்தான் என்றும் சொல்றே, நிர்வாணக் கோலப்படம் ஆபாசம்னும் ஒத்துக் கொள்றே. ஆனு, கோபிகைகள் நிர்வாணமா குளிக்கிறதும், கோபாலகிருஷ்ணன் அவர்களோட சேலையைத் திருடறதும், படமா இருக்குதே. ஒளிக்காம சொல்லு, உங்க பூஜை அறையிலே இருக்குதேல்லோ அந்தப் படம்..."

"போடி போக்கிரி! நான் என்ன சொல்லப்போறயோன்னு எண்ணிக் கொண்டேன், பெரிய தப்பைக் கண்டு பிடிச்சு விட்டயே—செ!—அது பகவானுேட திருவிளையாடலைக் காட்டுகிற படம்..."

"பகவானுேட திருவிளையாடலைக் காட்ட இதுதானு அகப்பட்டுது. ஏமு! முன்னுக்குப் பின் முரணுகப் பேசாதே. ஆபாசம் ஆபாசந்தான் எதிலே இருந்தாலும், என்ன காரணம் காட்டினுலும்..."

"பொன்னி! மேலும் வாதாட என் மனம் இடம் கொடுக்கலேடி...அது ஆபாசம்தான்...நாளைக்கே அதை அப்புறப்படுத்தி விட்டுத்தான் மறுவேலை..."

"பொன்னிக்குப் பெரிய வெற்றி தான், இன்றைக்கு..."

"பகுத்தறிவுக்கு வெற்றி என்று சொல்லு, பட்டு!"

"உங்களவர் ஏதாகிலும் கோபிப்பாரோ என்னமோ?"

"அவர் ஏன் கோபித்துக் கொள்ளப்போகிருர். பொன்னி சொன்னதை விளக்கமாகச் சொல்லமாட்டேனு..."

"பொன்னிசொன்னுள், பொன்னி கேட்டாள், என்று சொல்லிச் சொல்லித்தான் அந்தப் பெண், அந்தக் காலட்சேபக்காரனை என் மீது ஏவிவிட்டாள் ஏமு! நீ வேறு என் பேரைச் சொல்லி உங்களவர் வேறு என்னிடம் சண்டைக்கு வந்துவிடப் போகிருர்..."

"எங்களவர் ஒன்றும்காலட்சேபக்காரர் அல்ல..."

"அது மட்டுமா பொன்னி! ஏமுவிடம் அவர் பெட்டிப் பாம்பு, தெரியுமா."

"பெட்டி என்றதும் நினைவு வந்தது. கடைவீதி போகணும் பட்டு, ஒரு பெட்டி வாங்க..."

"நான் வருவதற்கில்லை' பொன்னி!"

"அவர் வரும் நேரமாகுதே, தெரியுமே நாங்க ரெண்டுபேரும் போய் வருகிருேம் கடைவீதிக்கு."

கரூர்
குணு
பாக்கு

மாதிரி, இலவசம் எழுதுக:

K. C. வெங்கட்ரும செட்டி & பிரதர்,
மளிகை,
35, புது கச்சேரித் தெரு :: கரூர்.

கதரின் மகிமை

இருப்பூராரிடம் குவிந்து விட்ட
கருப்புப் பணத்தின் தொல்லையினால்
ஏறுது! ஏறுது! விலை மேன்மேலே
ஏழைகள் துடிக்கிறார் புழுப்போலே.

என்ன ஆட்சிஇது! அநியாயம்!!
எனஎவரும் பேசுகிறார் மனம்நொந்து
எதிர்ப்பு எங்கணும் வெடித்திடுது
இங்கிலை வளர்ந்திடல் என்றும்ஆபத்து.

புறப்படுவீர் போலீஸ் படையினரே!
சுறுசுறுப்புடனே பணியாற்றி
சூதுக்கோட்டை எலாம் தூளாக்கி
கைப்பற்றிடுவீர் கள்ளப்பணத்தை எலாம்.

நந்தா போட்டார் இவ்வுத்திரவு
நாங்களோ அதற்கெல்லாம் பொறுப்பு!
கடமை செய்திடப் புறப்பட்டோம்
கொடுமை அழித்திட உறுதிகொண்டோம்.

எங்கெங்கும் சென்று பார்த்திடவே
எமக்கிருக்குது அதிகாரம்
எம்மைத் தடுப்பது சட்டவிரோதம்
எடுத்திடும்சாவி! எதற்கு விவாதம்!

அந்தப்பேச்சை காதிலே கேட்ட
ஆறுவிரல் அரிராம் சேட்டும்
அச்சம் துளியும் கொண்டிடவில்லை
ஆத்திரம் பொங்கிடப் பார்த்தார்.

அதிகாரக்குரல் எழுப்புகின்றீர்
அறியீர்நீர் எந்தன் பழங்கதை
அதிகாரத் திமிராட்டமாடிய
ஆங்கில அரசைக் கவிழ்த்தவன்!

சட்டங்கள் பலப்பல உடைத்தவன்
சபர்மதி வாசம் செய்தவன்
சத்யாக்கிரகம் பல நடத்திநடத்தி
காங்கிரஸ் வளர்ந்திடச் செய்தவன்!

வியாபாரம் நான் செய்வதனால்
வெறும்வியாபாரி என்றெனை எண்ணுகிறீர்
வேண்டாம் உமக்கொரு பாதகம்
விலகுவீர்! தேசிய நெருப்பு நான்!!

நந்தா என்றபேர் கேட்டதும்
நடுங்கிடுவீர் நானதை அறிகுவேன்
நந்தா போன்றவர் உயர்ந்திட
உழைத்தவன் நான், இதை உணருவீர்!

எந்தன் வார்த்தையை மீறிட
எந்த நந்தாவும் துணிந்திடார்
வந்திடும் தேர்தல், அன்று நான்
உழைத்திட வேண்டுமே, உறுதியாய்

அட்டைப்
படத்தில்
காண்பது.

கள்ளச்சந்தை! கொள்ளை இலாபம்!
கருப்புப்பண மூட்டைகள்! என்று
கதைத்திடுகின்றார், பதைத்திடுகின்றீர்
கை நீட்டுகின்றார் தேர்தல் காலந்தன்னில்

அன்று கொடுத்திட பெரும்பணம் தேவை
அதற்கே திரட்டிக் குவித்திடுகின்றோம்
வாத்தை அறுத்தபின் முட்டைகள் ஏது!
வகையற்றது செய்து வாடிடவேண்டாம்.

கதருடையாளர் இதுபோல் கூறிட
கவலையும் கொண்டார் கண நேரம்
எனினும் துணிவினைத் திரும்பப் பெற்று
என் கடமை செய்வேன்! வழிவிடுமென்றார்.

கணக்குகள் சில பல கிடைத்தன
கட்டித் தங்கமும் கிடைத்தது
கெட்டிக்காரரிவர் என்ற புகழினை
கொட்டினர் களிப்புடன் மக்களும்.

அரிராம் சேட்டின் ஆட்களோ
அமைச்சர்களை நச்சரித்தனர்.
அவருடன் பகைத்திடல் ஆகுமோ
அளித்தது அரைகோடி இதுவரை

சி.என்.ஏ.

விலை 20 காசு

காஞ்சி

Regd. No. M. 7894

அமைச்சர்க்காம் பலவித விழாக்களில்
அறுசுவை விருந்துகள் நடத்திட
அவர் தரும் நன்கொடை ஆயிரம்பல
அதை நம்பி வாழ்பவர் நாங்களும்.

எதிர்க் கட்சி எலாமிங்கு அடங்கிட
எவரளித்தார் எமக்கிப் பெரும் பலம்
அவர் இவர்! அதனை நன்கறிந்துமே
ஆவன உடன் செய்வீர், ஐயனே!

அமைச்சர் கவலை கொள்கின்றார்
ஆட்களோ தொல்லை தருகின்றார்
அரிராம் தந்திகள் அடிக்கின்றார்
அதிகாரியின் அக்ரமம் அறிக என.

மண்டலக் காங்கிரஸ் என் மடியினிலே
மாமன் மைத்துனர் சட்ட மன்றத்திலே
மந்திரி யோகம் இன்னும் எத்தனை நாள்
அதைப் பார்த்திடுவேன் நான் எனக் கருவுகிறார்.

இதழ்கள் பாராட்டி வெளியிட்ட
புகழுரை படித்ததிகாரியுமே
மகிழ்வுடன் இருந்திடும் வேளையிலே
மாற்றல் உத்திரவு ஐயோ! வந்தது ஆங்கே

நரஅரிராம் சேட்டின் கணக்குகளை
அரிராம் சேட்டின் கணக்கெனவே
தவறாய்க் கூறினார் அதிகாரி இவர்
தகுதியில்லை மேலிடம் பெறவே

தாக்கீது கிளம்பிற்று இதுபோல
இப்படியும் ஒரு அதிகாரி
இருப்பது அக்ரமம் எனச்சொல்லி
இடித்துரைக்கிறார் மேலிடத்தார்

அரிராம், நர அரிராமாக
செலவதிகமில்லை, நாலாயிரமே!
எழுத்திரண்டினைச் சேர்த்துவிட்ட
எம்பெருமாள் எனக்குற்ற நண்பன்.

நரஅரி ஒருவனைக் காட்டிடவே
நாலேநாலு பச்சை நோட்டுகளே!
நம்மிடம் வேலையில் இருப்பவனே
பதினாலு குழந்தைகள் உள்ளவனே!

மாளிகை பெரிது தானென்றாலும்
மாதம் முப்பது வாடகைதான்
பாவம் பிழைத்துப் போகட்டும் என
தந்தேன் என்றார்! மறுப்பவர் யார்?

இந்தவிதமாக அந்த அரிராம்
இடர்தனைக் களைந்தெறிந்த பின்னால்
வந்தனர் மந்திரி ஒருவருமாங்கு
வந்தேமாதிர அரங்கு திறந்திட.

தலைமை தாங்குகிறார் அரிராம்சேட்
அமைச்சர் அவர்புகழ் பாடுகிறார்
புது அதிகாரியுமாங்கு உலாவுகிறார்
கதருடையாரிடம் கனிவு காட்டி.

எப்படியும் நாமிங்கு வெற்றிபெற
இப்போதிருந்தே பணிபுரிய
அரிராம் அவர்கள் முனைந்திடுவார்
அறிவேன் என்கிறார் மந்திரியார்!

அமைச்சரின் பேச்சினைக் கேட்டபின்னர்
அரிராம் எழுந்து கூறுகிறார்
ஆவி உடல்பொருள் அத்தனையும்
அன்னை பாரதிக்கே அர்ப்பணிப்பேன்;

ஆயினும் ஒருசொல் கூறுகிறேன்
ஆங்கிலர் நாட்களின் அமுல் அதுவும்
அடியோடு மாண்டிட வழிவகுத்து
ஆட்சி நடத்திட வேண்டுகிறேன்.

சிற்சில இடந்தனில் நடந்திடுது
இல்லை எனக்கூறத் துணியேன் நான்
அக்ரமம் நடந்திடும் போதெல்லாம்
எடுத்துரைத்திட வேண்டுமென்றார் அமைச்சர்.

அன்றே ஆங்கே அமைந்ததுகாண்
அக்ரமம் தடுத்திட புது'மந்திர்'
அரிராம் அதற்குத் தலைவரானார்
அமைச்சரின் வேண்டுகோள் அதனாலே!

அதிகாரிகள் தந்திடும் தொல்லைகளை
அவரவர் எனக்குடன் அறிவித்தால்
நீக்கிடும் வழிகளைக் கண்டிடுவேன்
உமது ஊழியன், அரிராம் நானென்றார்.

இதழ்களில் பார்க்கிறார் இச்செய்தி
கணக்கினை எடுத்த பழம் அதிகாரி
கதருக்குள்ள மகிமையே மகிமை
எனக்கூறிப் பெருமூச் செறிகின்றார்.

சென்னை காஞ்சிபுரம், 86, திருக்கச்சிநம்பி தெரு, "அல்லி" அச்சகத்தில், (உரிமையாளர்) சி. என்.ஏ. இளங்கோவனால்
அச்சிடப்பட்டு வெளியிடப்படுகிறது. ஆசிரியர் சி. என். அண்ணாதுரை.